

KOPĀ MĒS VARAM

KĀ RADĀS UN DARBOJAS KUSTĪBA UZŅĒMĒJI MIERAM

Manā ķermenī jau trešo dienu notiek cīņa, pirmo reizi mūžā temperatūra gandrīz 40 grādu, un neviens nezina, kas tas ir. Varbūt vīruss, varbūt gripa, varbūt iekaisums, Covid-19 analīzes negatīvas. Es nepadodos, dzeru daudz ūdens un svīstu savā guļamistabā aiz aizvērtiem aizkariem. Saku meitām, ka viss būs labi. Ir ceturtdienas rīts, 24. februāris, pamodusies starp zāļu dzeršanām, mēru atkal temperatūru un atveru telefonā Facebook. Ukrainā sācies karš.

Nespēju tam ticēt, jūtu izmisumu, sāpes, bailes un nezinu, ko darīt. Klusi raudu, lai meitas nedzirdētu un nebūtu jāsāk skaidrot, kas notiek. Kas notiktu ar mani, ja uzbruktu mums? Kur es liktos, ja nevaru pat piecelties kājās? Ko darītu, ja nebūtu pieejams ibumetīns un paracetamols? Domāju par māmiņām, kas gaida bērniņu vai ir ar maziem, slimiem bērniem.

Svētdien temperatūra beidzot nokritās zem 37,5 un, izgājusi ārā paelpot svaigu gaisu, saņemu zvanu no Kristofa Blaua. Viņš stāsta, ka vairāki tehnoloģiju uzņēmumi nolēmuši apvienoties un veidot ziedojumu fondu Ukrainas atbalstam. Jautā, vai biedrība Riga TechGirls varētu būt šīs kustības finanšu plūsmas nodrošinātāja — pieņemt ziedojumus un veikt maksājumus.

Jūtu, ka ķermenī pieplūst spēks jau no domas vien, ka es varēšu kaut kā palīdzēt. Saku, ka esmu gatava, bet man jāsaskaņo ar valdi. Dažu minūšu laikā valdes locekles apstiprina, ka varam uzņemties šo lomu, un mēs pievienojamies kustībai!

Tās sirdī ir cilvēki no jaunuzņēmumu un tehnoloģiju jomas. Doma radusies Ievai Driksnai no Mintos. Viņa piezvanīja Draugiem Group, Twino un citiem, kas apliecināja gatavību iesaistīties. Ar vienu kāju ārā no slimības gultas, ar otru jau esmu pilnībā iekšā ziedojumu piesaistē, dokumentu apstrādē, līgumu parakstīšanā, informācijas gatavošanā.

Tajā pašā dienā kustība tiek arī pie nosaukuma Uzņēmēji mieram. Uzņēmēju garam ir izšķiroša loma šajā kustībā, tādu operatīvātāti, gatavību iesaistīties, dalīties un citam citu atbalstīt iepriekš esmu jutusi tieši jaunuzņēmumu un tehnoloģiju kopienā. Šīs nesavtīgās īpašības arī ir noteicošās kustības veiksmes atslēgas.

Taču WhatsApp grupas nosaukums joprojām ir Stand-WithUkraine, ātrumā piešķirts. Šobrīd tajā ir jau 53 dalībnieki — aktīvie kustības virzītāji, mājaslapā Uzņēmējimieram.lv ir saraksts ar pirmajiem, kas bija gatavi atbalstīt. Ieva uzreiz saprata, ka atbalsts jāorganizē ar ministriju un valsts struktūru iesaisti, strādājam kopā ar Aizsardzības un Ārlietu ministriju, Ukrainas vēstniecību Latvijā un arī Latvijas vēstniecību Ukrainā.

Īpaši lielu pateicību gribu veltīt tieši Uzņēmēji mieram kodolam jeb «valdei», kā to nosaucām. Tajā ir Ieva, es teiktu, ka viņa ir mūsu CEO, kas organizē visu darbību. Jānis Taukačs nodrošina juridisko atbalstu, aktīvi iesaistījās sadarbībā ar VID, Finanšu un Ekonomikas ministriju. Savukārt Māra Simanoviča uzņēmumu un kontaktu loka atbalsts ir neizmērojams. «Manuprāt, Uzņēmēji mieram apvieno savā ziņā unikālus, pašreizējus un nesavtīgus cilvēkus. Kad sākās karš Ukrainā, man personīgi nekavējoties bija skaidrs, ka ir jāiesaistās un jāpalīdz, lai karš nekad nebūtu Latvijā. Ukrainas situācija skaidri pierādīja, ka arī Eiropā visi materiālie aktīvi vienā dienā var būt grašu vērti. Tāpēc cilvēkiem, kas to var atļauties, ir jāiesaistās, jāpalīdz nelaimē nonākušajiem ukraiņiem, jo tas ir pareizākais, kā šobrīd ieguldīt naudu. Šis atbalsta projekts pierādīja, cik mēs varam būt efektīvi nepieciešamo preču un resursu atrašanās, ja visi strādā viena kopēja mērķa labā,» uzskata Māris.

Kristofa Blaua pozitīvā rīcība un domāšanas mērogs paceļ ikvienu jaunā līmenī, bet Jānis Palkavnieks uzreiz uzņēmās atbalstu cilvēkiem. «Tas bija vienkārši jādara. Pēc

**Jūtu, ka ķermeni
pieplūst spēks jau
no domas vien, ka
es varēšu kaut kā
palīdzēt**

FOTO REINIS HOFMANIS

Ievas zvana nebija pat jādodomā, vai ir jāpalīdz Ukrainai. Jautājums bija tikai, kā mēs to varam izdarīt. Pirmās dienas bija eiforija, nākamās jau izmisums un nepārvarama trauksmes sajūta. Bet tieši *Uzņēmēji mieram* bija tie cilvēki, kuriem pateicoties, joprojām darām,» saka Jānis.

Finansējums nebūt nav izšķirošākais, ukraiņiem ir vajadzīgi produkti un risinājumi, ne tikai nauda. Tāpēc galvenais kustības mērķis ir visa nepieciešamā sagāde. Lai to nodrošinātu, brīvprātīgi darbojas desmitiem cilvēku, kuri ar savu enerģiju un degsmi aizkustina līdz sirds dziļumiem. Nevarēšu minēt visus, bet Dita Mirbaha un Gunita Vilcāne no *DPD*, Antiija Geinerte, Laila Hartmane, Diāna Baranovska, Laima Brauere, Solveiga Karele un divi Kristapi — Zakulis un Liepiņš — noteikti ir tie, kuri ik dienu pašaieliedzīgi strādā, lai nodrošinātu loģistiku. Ar savām fūrēm dienu un nakti preces ved 10 ukraiņu šoferi, kuri šobrīd jau mēnesi to dara bez atalgojuma savas valsts labā.

Pirmā mēneša laikā savus spēkus esam apvienojuši arī ar *Ziedot.lv* pieredzējušo komandu, par šo sadarbību jāpasakās Madarai Mežvietei, Ilzei Ošānei un Rūtai Dimantai. Darba organizācijai izmantojam *Agile* pieeju, katru rītu mums ir *stand-up* sapulce, kurā pārrunājam aktuālākos darbus. Strādāšana kopā šādā komandā dod spēku un enerģiju, un, galvenais, cerību un ticību labajam pasaulē.

Mēs visi ļoti ceram, ka karš Ukrainā beigsies pavisam drīz, bet zinām, ka atbalsts ukraiņiem būs vajadzīgs vēl ilgi. Lai atjaunotu to, kas iznīcināts, lai stiprinātu cilvēkus. Es ceru, ka katrs, kas izlasīs par mūsu darbu un kustību, sajūtīs sevī uzņēmēja garu. Būs gatavs dalīties un iedomāties par vēl kādu veidu, kā atbalstīt Ukrainas varoņus. Galvenais ir sniegt atbalsta plecu un ticēt, ka kopā mēs varam! ●